Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26055
Copyright: Admont, Benediktinerstift

infirmitate patienter ferre, regule nre monet auctoritas! et utrq;
aliquatenus condescendere caritas iubet. Videt hoc alter qs pia!
et fortassis incipit miserari, cui condolere debuerat. Hinc accidit
ut sepe beatificet eum in corde suo, ea de re unde miserum se ille
reputat! molestie ferens necessitate sua. Omnino g mutuatum
se ee, et basso corde carne sapere probat. apud que nec ipsa qdem
miseria carere inuidia! s; eis qs certa caritas consideratione,
alienę necessitati dispensationes prelatus impendit. talib appo
nit cor suum similia querit! murmurat aduersus eu. q denegat
irrationabiliter postulanti. Hinc suspiciones, detractiones, et scan
dala suscitantur. Non idcirco id loquor kmi. quasi magnopere
de uobis habeam conqueri sup hac re. s; pmonere uos et pre
munire necessarium duxi, ppter multos qui inter uos sunt teneri
et delicati! quib aut etas aut infirmitas, rigore comunis regule
exigit aliquatin temperari. Bras ea de eu munere uenit! quia mul
tos hic uideo quę mens intenta deo, tam longe facta est ab illo
infimo cognatu! ut iuxta se positos debiliores prius ignorent, se
min omnib facere conqueantur. Nimirum quia superiores semp
attendunt! cum aplo oblita quę retro sunt, et extenta in anteriora.
Quantum putas illos ego admiror! quantum ueneror in corde
meo. quum amplector caritatis affectu! qui uelut nescientes eos
qs secum cotidie uident, unum forte aut duos, seu etiam plures,
qs in maiori feruore spe uiderunt, s ex omnib eligunt, et cum
ipsi forte meliores sint, semp tamen illos s pponunt! et pponunt
sua in dno studia, et exercicia corporalia, seu etiam spiritalia. Nemim
me altera quoq; iam uice diuisse, s; iterum repetere ni grauabor!
qua sublimi alienado meditatione monachus quida laicus, tuo intendit
spacio uigiliarum. Et enim summo mane apprehensum me in audi
torium trahit, et prostratus pedib ue mi inqit. quia monachum
inuigilis unum consideraui. inq tu triginta uirtutes nume
raui, quarum ne una quidem in me inueno. et fortasse nulla ille
tanta habebat, quanta erat hec ipsa religiose emulationis humi
litas. Hic traq; fructus sit nri hui sermonis, ut altiora semp